

Твої Слова, мов та роса

І. Бахенбель

**Твої Слова, мов та роса
Для квіточок пахучих;
Мов чиста, радісна сльоза,
Що підкріпляє душі.
Вони для нас в непевний час
Дорогу відкривають
І щастя обіцяють.**

**Твої Слова — двосічний меч.
Мов грім, що скелі крушить;
І піч, розпалена без меж,
Що кров і піт нам сушить.
Нехай воно, як і давно,
Твоє предвічне Слово,
Очистить нас наново.**

**Твої Слова, мов та зоря,
Що світить серед ночі
І до Небесного Царя
Звертає наші очі.**

**Хай світить нам і тут, і там;
І в душі темні наші
Лле промені найкращі.**

**Шукав я втіхи і не міг
Знайти її без Тебе.**

**Ти — Світло для заблудних ніг,
Яким ведеш до Себе.**

**Із року в рік, віднині ввік
Провадь мене стежками
Туди, де райські брами.**

**Віднині, Боже, я держусь
Лиш Твого Слова з Неба.
До кого більше я звернусь,
Коли життя — лиш в Тебе?
Веди нас всіх до вічних втіх
Своїм слідом до Раю.
Про це Тебе благаю.**

